

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25.01.1968, sp. zn. 8 Co 22/68, ECLI:CZ:KSUL:1968:8.CO.22.1968.1

Číslo: 75/1968

Právní věta: K okolnostem, jež byly měřítkem spoluodpovědnosti poškozeného na vzniklé škodě, nelze brát zřetele při úvaze, do jaké míry je na místě zvýšení základní náhrady za ztížení společenského uplatnění poškozeného.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 25.01.1968

Spisová značka: 8 Co 22/68

Číslo rozhodnutí: 75

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody, Ztížení společenského uplatnění

Předpisy: 7/1962 Sb. § 30 32/1965 Sb. § 6

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 75/1968 sb. rozh.

K okolnostem, jež byly měřítkem spoluodpovědnosti poškozeného na vzniklé škodě, nelze brát zřetele při úvaze, do jaké míry je na místě zvýšení základní náhrady za ztížení společenského uplatnění poškozeného.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí nad Labem z 25. ledna 1968, [8 Co 22/68](#).)

Okresní soud v Ústí nad Labem vyhověl rozsudkem z 1. 9. 1967 zčásti žalobě o náhradu škody na zdraví ve výši 10 500 Kčs (7500 Kčs za ztížení společenského uplatnění, 3000 Kčs bolestné); uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci 2100 Kčs (1500 Kčs za ztížení společenského uplatnění, 600 Kčs bolestné). Vycházel především z dřívějšího pravomocného rozhodnutí, jímž bylo zjištěno, že žalovaný odpovídá žalobci za škodu jednou pětinou. Požadavek žalobce na zvýšení základní náhrady za ztížení společenského uplatnění nepovažoval okresní soud za opodstatněný převážně z toho důvodu, že by event. zvýšení bylo – podle názoru okresního soudu – v rozporu se zájmy společnosti, když si žalobce zavínil předmětnou škodu z větší míry sám.

Žalobce se domáhal odvoláním změny rozsudku okresního soudu jen potud, pokud mu nebylo přisouzeno dalších 750 Kčs z titulu zvýšení základní náhrady za ztížení společenského uplatnění o 50

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil rozsudkem z 25. 1. 1968 rozhodnutí okresního soudu tak, že zavázal žalovaného k povinnosti zaplatit žalobci ještě 500 Kčs v rámci odškodnění žalobce za ztížení společenského uplatnění.

Z odůvodnění:

Výše odškodnění za ztížení společenského uplatnění závisí jednak na lékařském hodnocení, jednak na posouzení předpokladů, které měl poškozený pro další uplatnění v životě a ve společnosti, a které jsou nyní omezeny nebo ztraceny. Lékařské hodnocení tvoří jen základ, ze kterého se vychází při posuzování předpokladů poškozeného pro jeho další uplatnění v životě a ve společnosti. Se zřetelem k individuálním předpokladům každého poškozeného je možné zvýšení náhrady až do dvojnásobku částky odpovídající základnímu počtu bodů zjištěnému lékařem; rozhodují právě předpoklady, které měl poškozený pro uplatnění v životě a ve společnosti, a které jsou pro následky poškození zdraví omezeny nebo ztraceny. Těmito předpoklady ve smyslu § 30 odst. 1 vyhl. č. 7/1962 Sb. /1/ (dopadajícího se zřetelem na § 14 vyhl. č. 32/1965 Sb. na daný případ) se rozumí zejména možnost uplatnit se v životě rodinném, politickém, kulturním a sportovním a možnost volby povolání a dalšího sebevzdělávání; přitom se přihlíží k tomu, zda jde o muže nebo ženu.

To, že si žalobce zavinil předmětnou škodu z větší míry sám vlastní nedbalostí, se již promítlo v rozhodnutí krajského soudu v Ústí nad Labem ze 7. 3. 1967, kterým bylo pravomocně vysloveno, že uplatněný nárok žalobce je co do základu opodstatněn jednou pětinou. K těm okolnostem, jež byly měřítkem spoluodpovědnosti žalobce jako poškozeného na vzniklé škodě, nelze však brát zřetel - jak mylně učinil soud prvního stupně - i při úvaze, do jaké míry je na místě zvýšení základní náhrady za ztížení společenského uplatnění žalobce. Zvýšení takové náhrady je odvislé pouze od zjištění a posouzení předpokladů zakotvených ve shora citovaných ustanoveních.

Z výpovědi žalobce vyplývá, že byl před úrazem od roku 1962 v invalidním důchodu; byl doma a věnoval se péči o drobné hospodářské zvířectvo. Staral se o čtyři děti, které s ním žijí ve společné domácnosti, z nichž dvě jsou nyní samostatně, další dvě ve věku 15 a 12 let. V současné době nemůže obstarávat drobné zvířectvo, protože mu chůze s protézou dělá značné potíže; zejména v některých ročních obdobích nemůže sám bez doprovodu ani vycházet.

Z tohoto zjištění je zřejmé, že společenské uplatnění žalobce bylo již poněkud sníženo tehdy, kdy byl převeden do plného invalidního důchodu v důsledku dřívějšího pracovního úrazu, spočívajícího v poranění páteře. Nadto není bez významu, že žalobce neměl vlastně v posledních letech žádné vyhraněné záliby, které by mu nadále byly znemožněny nebo omezeny, a nebyl ani veřejně činný; jeho děti jsou odrostlé, dvě z nich samostatně výdělečně činné. Za tohoto stavu jsou důvody toliko pro mírné zvýšení základní náhrady za ztížení společenského uplatnění žalobce. Podle názoru krajského soudu je přiměřené všem okolnostem zvýšení v rozsahu 30 , nikoli do výše 50 , jehož se domáhal žalobce.

Z těchto důvodů byl rozsudek okresního soudu v zamítavé části změněn potud, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci za ztížení společenského uplatnění další částku 500 Kčs.

1) shodně § 6 odst. 2 vyhl. č. 32/1965 Sb.